

Поради батькам майбутніх першокласників

1. Шановні батьки, пам'ятайте! Тільки разом в співпраці зі школою та громадськістю можна добитися бажаних результатів у вихованні й навчанні ваших дітей.

2. Обов'язково постійно цікавтеся розвитком, навчанням й поведінкою ваших дітей, для цього відвідуйте всі заняття, батьківські збори, зустрічайтесь з керівником і вчителями школи.

3. Щоденно цікавтеся навчанням дитини. Радійте її успіхам, допомагайте узагальнювати, спів ставляти, аналізувати вивчене, прочитане побачене. Не дратуйтеся із-за кожної невдачі, що спіткає дитину, не карайте і не ображайте її гідність, а допоможіть зрозуміти і усвідомити помилки недоробки і загартуйте її силу волі своєю допомогою і розумінням.

4. Привчайте дитину до самонавчання й самоконтролю у виконанні домашніх завдань і обов'язків. Надавайте розумну допомогу у їх виконанні. Важливо викликати інтерес до навчання, але не муштрую і силою, а добрим словом, підтримкою, порадою, терпінням і ласкою.

5. Сприяйте тому, щоб дитина сформувала у собі активну життєву позицію : брала участь у всіх класних, шкільних заходах, концертах, щоб не боялася декламувати, співати, танцювати, виконувала б сумлінно шкільні доручення, проводила політінформації, виховні години. Для цього необхідно бути в курсі шкільного життя, вивчити необхідне, підтримувати в дитині впевненість і сміливість.

6. Намагайтесь вислухувати розповіді дітей до кінця, не перебиваючи їх. Обговоріть ці події, проаналізуйте свою і дитячу думку, виробіть спільні шляхи до розв'язання різних проблем. Будьте радником і наставником дитини у всіх питаннях і проблемах.

7. Обов'язково надавайте посильну допомогу школі (квіти, озеленення, оформлення кутків, класу, ремонт приміщення, участь у концертах, зборах).

Що повинен знати школяр, ідучи до школи:

1. Домашню адресу, телефон, адресу школи.
2. Місце праці батьків, їх посади.

3. Шлях від школи додому і назад.
4. Знати й виконувати правила дорожнього руху, вміти поводити себе на вулиці в школі.
5. Відкривати й закривати двері квартири.
6. Чітко відповідати на запитання дорослих.

Домашнє завдання батькам

1. Розкажіть дитині про свій родовід (прадіди, прабабусі, родичі);
2. Намалюйте разом родовідне дерево, розмістіть на ньому фотографії.
3. Відвідайте з сином чи донькою могили ваших предків, родичів, родичів, розкажіть їм про них, впорядкуйте могили, посадіть квіти.
4. Доберіть разом з дитиною до кожного моменту образний віршик, прислів'я, приказку, використовуючи їх під час вмивання, прибирання, приготування їжі
5. Спостерігайте, як читає дитина, чи переказує зміст прочитаного, скільки разів, чи швидко запам'ятовує, забуває вивчене, які предмети даються їй легко, які важко, які потребують допомоги?
6. З'ясуйте в співбесіді з дитиною, які предмети їй подобаються, які дуже цікаві для неї. Порадьтеся з вчителем, як можна викликати інтерес до навчання.
7. Виявіть природні здібності дитини, її нахили, інтереси, хобі. Разом складіть програму розвитку і вдосконалення тих задатків, стежте за дотриманням плану, цікавтеся ним щоденно, підтримуйте.
8. Спробуйте визначити тип темпераменту дитини, враховуйте особливості її поведінки в спілкуванні з нею. (Ви маєте знати, коли, що і де можна сказати дитині, не завдаючи їй психологічної та моральної шкоди). Тоді можете розрахувати та взаєморозуміння і хороші стосунки.
9. Передплатіть для дитини дитячу газету чи журнал, регулярно просіть переказати прочитане, обговорюйте, аналізуйте вчинки, поведінку, слова людей, друзів, товаришів, сусідів, знайомих, ведучих телепередач, акторів.
10. Розподіліть між членами сім'ї постійні домашні обов'язки й завдання, обговорюйте їх виконання, фінансовий стан сім'ї, доходи і витрати.
11. Вивчіть і визначте свій тип авторитету для дітей (за Макаренком), його позитивні й негативні сторони, активізуйте самоконтроль.
12. Придивіться, як ваша дитина спілкується з дорослими, ровесниками, чи завжди ви праві?
13. Чи добре знаєте ви друзів вашої дитини, їхні родини? Як діти проводять дозвілля? Чи відпочиваєте ви на природі?
14. Чи знаєте ви мрії і плани вашої дитини на майбутнє? Чи схвалюєте її вибір професії, її думки про сім'ю, родину, сімейні свята, відпочинок?

15. Чи можете ви назвати себе помічником, наставником, вихователем дитини?

Психологічна готовність до навчання у школі не полягає в умінні читати й писати

Дітям до школи читання і письмо у кращому разі не шкодять, цифри і літери сприймаються ними як чергова частинка навколишнього світу, і діти швидко втрачають до них інтерес. Надмірний обсяг інформації не розвиває взагалі нічого.

А для чого ж школа, як не для того, щоб навчити малюка читати, писати, рахувати? Що він робитиме у першому класі? Нудьгуватиме? Розважатиметься?

Заняття в різних гуртках із підготовки дитини до школи, звісно, розширюють кругозір і загальну обізнаність, але тільки «сильних», здібних дітей. «Слабким» таке навчання до школи найчастіше шкодить, оскільки створює додаткове навантаження на нервову систему, яку діти цього віку витримувати не можуть. Крім того, якщо в дитини до 7 років сформувати неправильні навички читання або письма, її потім неймовірно важко буде перевчити!

Головний пріоритет у питанні освіти дитини на етапі підготовки до школи, як і всього періоду дошкільного дитинства, має належати загальному розвитку дитини. Саме це забезпечує подальшу успішність навчання дитини у школі й означає, що педагоги дошкільних освітніх установ і батьки, діти яких ідуть у школу, повинні піклуватися про те, щоб у першокласників були сформовані загальні здібності та якості особистості, необхідні для здійснення принципово нової для них навчальної діяльності.

Серед головних складових поняття «готовність до школи» - розвиток допитливості й пізнавальної активності, вміння самостійно думати і вирішувати прості розумові завдання.

Головне в дошкільному навчанні – розвиток потенційної здатності дізнаватися нове, тому на етапі дошкільного дитинства знання, вміння і навички розглядаються не як самоціль, а як засіб розумового розвитку. Їхній обсяг не повинен перевищувати вікових можливостей дітей і дублювати шкільні навчальні програми.

Найважливіші показники рівня підготовки дитини до школи:

1. Добре розвинене мовлення;
2. Сприйняття;
3. Пам'ять;
4. Уява;
5. Наочно – образне мислення,
6. Вміння:
 - Елементарно міркувати;
 - Порівнювати предмети, знаходити відмінність і схожість;
 - Виокремлювати ціле і його частини;
 - Групувати предмети за певними ознаками;
 - Робити прості висновки й узагальнення тощо.
 - Важливо, щоб майбутній учень умів спілкуватися з оточуючими, вмів підкорятися вимогам однолітків і дорослого, розуміти, що не все залежить від нього.
 - Важливо також, щоб дитина вміла керувати своїм тілом, добре рухалася й орієнтувалася у просторі, щоб у неї була розвинена дрібна моторика рук, а також скоординовані рухи очей і рук.
7. Важливим компонентом готовності до школи є особистісна готовність, тобто готовність і бажання дитини прийняти нову соціальну позицію школяра, бажання вчитися, позитивно сприймати образ школи. На жаль, часто батьки не надають належної уваги цьому компоненту.

Змістовна складність зауваженої проблеми полягає в тому, що у багатьох дітей не складається об'єктивне уявлення про школу: воно або надто ідеалізується, неадекватно оптимістичне, або надто негативне: школа викликає побоювання (як щось чуже, тривожне, небезпечне).

Поради батькам майбутніх першокласників

В дошкільному навчальному закладі робота з дітьми старшого дошкільного віку здійснюється за програмою "Впевнений старт". Програма розвитку дітей старшого дошкільного віку «Впевнений старт» відображає запити практиків та, з урахуванням кращих на даний період теоретичних і методичних рекомендацій, пропонує орієнтири змістового наповнення освітньої роботи з дітьми, націлює як педагогів так і батьків на особистісний розвиток дітей.

Основний програмовий зміст упорядковано за розділами

- «Фізичний розвиток»
- «Пізнавальний розвиток»,
- «Мовленнєвий розвиток»,
- «Художньо-естетичний розвиток»,
- «Ігрова діяльність».

ФІЗИЧНИЙ РОЗВИТОК

Оздоровчі завдання:

- охорона життя та зміцнення здоров'я дітей;
- формувати правильну поставу і розвивати всі групи м'язів;
- підвищувати рівень стійкості організму до впливу несприятливих факторів навколишнього середовища;
- спонукати дітей до самостійного використання добре знайомих видів і способів загартування вдома і в дитячому садку.

Освітні завдання:

- формувати уявлення про своє тіло, про необхідність збереження свого здоров'я;
- опанування різновидів життєнеобхідних рухів – ходьби, бігу, стрибків, лазіння...;
- збільшувати запаси рухових навичок та вмій за рахунок розучування спортивних вправ та ігор з елементами спорту;
- формування культурно-гігієнічних навичок;
- розширювати знання дітей про розмаїття фізичних і спортивних вправ.

Виховні завдання:

- розвивати у дітей інтерес до різних видів рухової діяльності (навчальної, ігрової, трудової і тощо.);
- підвищувати рівень довільності дій дітей;
- розвивати у дітей наполегливість і витримку при досягненні мети, прагнення до якісного виконання руху;
- розвивати доброзичливі відносини з однолітками в процесі спільної рухової діяльності;
- виховувати любов до спорту;
- формувати позитивні моральні та вольові риси характеру.

Поради батькам:

- дотримуйтеся вдома режиму дня, санітарно-гігієнічних вимог, культурно-гігієнічних навичок;
- щоденно разом із дітьми виконуйте ранкову гімнастику, здійснюйте загартовуючі процедури; виходьте на прогулянки;
- залучайте дітей до виконання основних рухів – вправляйте в ходьбі, бігу, стрибках, повзанні, лазінні, рівновазі, вправах із м'ячем;
- разом з дітьми здійснюйте пішохідні прогулянки, туристичні походи;
- грайте в рухливі, спортивні ігри;
- облаштуйте в квартирі спортивний куточок;
- катайтеся разом з дітьми на санчатах, ковзанах, лижах; велосипедах, роликах; грайте у бадмінтон, теніс, футбол, баскетбол, хокей; з м'ячем; плигайте на скакалці; плавайте та грайте на воді;

- берить участь разом з дітьми у проведенні свят, розваг, днів здоров'я, зборах, конференціях, лекціях з питань здоров'я, фізичного виховання дітей, організованих у дошкільних установах.

Показники фізичного розвитку дитини:

- дотримується норм особистої гігієни;
- розуміє необхідність загартовування, із задоволенням бере участь у загартовувальних процедурах;
- має потребу в активній руховій діяльності;
- виявляє інтерес до результатів рухової діяльності; отримує фізичне та естетичне задоволення від чіткого виконання рухових дій;
- дотримується певних інтервалів під час руху в різних шикунаннях, добре орієнтується у просторі;
- тримає рівновагу, стежить за положенням власного тіла під час виконання різноманітних вправ;
- ходить вільними, тримаючись прямо, природно рухає руками;
- бігає легко, ритмічно з різною швидкістю, поєднує біг з подоланням перешкод;
- володіє різними видами ходьби та бігу;
- впевнено стрибає з місця, відштовхуючись обома ногами й змахуючи руками, м'яко приземлюється;
- лазить по гімнастичній стінці (драбині) перемінним способом, не пропускаючи щаблів; володіє лазінням по канату довільним способом; успішно пролізає в обруч прямо, лівим та правим боком; підлізає під дугу;
- підкидає і ловить м'яч, відбиває його від підлоги, поєднує змах з енергійним кидком предмета;
- знає та дотримується правил під час рухливих ігор;
- катається на велосипеді, санчатах; ходить на лижах; знає спрощенні правила ігор спортивного характеру (бадмінтон, городки, футбол, хокей, баскетбол, боулінг);
- знає та дотримується правил безпечного перебування вдома, на вулиці, в природних умовах тощо;
- має уявлення про основні правила поведінки в екстремальних ситуаціях.

ПІЗНАВАЛЬНИЙ РОЗВИТОК

Пізнавальний розвиток забезпечується розвитком пізнавальних процесів (сприйняття, пам'яті, уваги, уяви, мислення) та розвитком розумових операцій (аналізу, синтезу, узагальнення, порівняння, класифікації та ін.).

Освітні завдання:

- формувати позитивне ставлення до світу на основі емоційно-чуттєвого досвіду;

- розширювати досвід пізнання дитиною навколишнього світу та усвідомлення себе у ньому;
- сприяти розвитку самостійної пізнавальної активності дитини;
- сприяти розвитку та вдосконаленню різних способів пізнання відповідно до вікових норм та індивідуальних темпів розвитку дитини;
- цілеспрямовано розвивати пізнавальні процеси за допомогою спеціальних дидактичних ігор та вправ, максимально використовувати розумові операції в процесі пізнання світу;
- розвивати пізнавальні здібності дитини, вміння аналізувати різні явища і події, зіставляти їх, узагальнювати, робити елементарні висновки, умовиводи, висувати припущення, обґрунтовувати власну думку;
- заохочувати пізнавальні питання дитини;
- знайомити з різними джерелами інформації (книги, журнали, телебачення, радіо, комп'ютер); показувати їх роль в житті людей.

Поради батькам:

- збагачуйте обізнаність дитини новою інформацією, що сприяє накопиченню уявлень про себе та світ. Залучайте до перегляду та прослуховування радіо- та телепередач пізнавального напрямку, заохочуйте до активного розв'язання завдань, листування тощо, за допомогою членів родини;
- пізнавайте, досліджуйте світ разом з малюком: обговорюйте, читайте, експериментуйте та ін. Заохочуйте прагнення здобувати і збагачуватись корисною інформацією завжди і всюди. Наприклад, оформіть передплату дитячого журналу;
- створюйте умови та підтримуйте пізнавальні інтереси дитини, забезпечуючи розвиток природних здібностей та нахилів дитини;
- виховуйте у дошкільника почуття родинності: любові і шани до батьків та родичів, пам'яті про покоління роду, вдячності до праці рідних, шани до старших, турботи про молодших;
- залучайте дітей до активної участі у підготовці та святкуванні днів народження, ювілеїв, днів пам'яті, календарно-обрядових свят; здійсненні подорожей; разом з дітьми або спонукуючи їх до виготовлення подарунків, привітань, виступів та ін.
- за можливостю, вдома облаштуйте родинний куточок, в якому помістяться «дерево роду», фотографії та відео сімейних подій, рукотворні вироби тощо.
- вчіть малюків усвідомлювати себе як частку сім'ї, дитячої спільноти у навчальному закладі, відповідальну особистість у світі природи, людину серед інших – у суспільстві на прикладі власної активної життєвої позиції; разом з дитиною подорожуйте, здійснюйте екскурсії, колекціонуйте, майструйте тощо;
- формуйте основи логічного мислення, вчіть дитину висловлювати власну думку на основі розумових висновків;

- частіше бувайте з дітьми на природі (парк, ліс, річка), відвідайте зоопарк, ботанічний сад, музеї, вистави дитячих театрів, дійства громадських свят, виставки квітів, тварин;
- залучайте дітей до догляду за рослинами (квітник, сад, город) та тваринами (птахами, рибками, земноводними та іншими домашніми улюбленцями); за бажанням, обладнайте акваріум, влаштуйте квітник, город на підвіконні; разом з дітьми доглядайте за рослинами, піклуйтесь про тварин;
- не соромтеся виказувати патріотичні почуття, громадянську позицію; гордість за свою родину, батьків, рідне місто, село, Україну; на власному прикладі втілюйте поняття «порядок», «безпека», «природоохоронна робота» у практичне життя дитини та родини;
- створюйте спеціальне розвивальне середовище, яке б сприяло використанню набутих знань, вмінь та навичок з логіко-математичного розвитку в родинному побуті дитини;
- формуйте соціально-економічну компетентність дитини за допомогою залучення дітей до планування сімейного бюджету (планування витрат, обговорення вартості речей);
- виховуйте почуття вдячності до праці інших людей, бережливого ставлення до природи, речей.

МОВЛЕННЄВИЙ РОЗВИТОК

Освітні завдання:

Розвивати мовленнєве дихання, подовжувати тривалість мовленнєвого видиху, вчити промовляти короткі фрази на одному видиху.

Уточнювати і розширювати уявлення про будову артикуляційного апарату, роботу його органів при творенні звуків. Тренувати м'язи, розвивати моторику апарату мовлення шляхом проведення артикуляційних вправ.

Розвивати фонематичний слух. Вчити диференціювати на слух у словах всі звуки, у тому числі схожі за артикуляцією тверді і м'які, дзвінкі й глухі, сонорні приголосні, а також сприймати на слух римовані закінчення у віршованих текстах, самостійно добирати прості рими, співзвучні слова.

Уточнювати і закріплювати вимову всіх звуків рідної мови. Домагатися правильної вимови шиплячих, свистячих, сонорних звуків.

Вдосконалювати звуковимову відповідно до орфоепічних, літературних норм: звукосполучень йа, йу, йє, йі, дж, дз, дз', шч, подовжених м'яких приголосних, твердих приголосних перед и та апострофом, проривного приголосного звука ґ, дзвінких приголосних у середині та в кінці слова, ненаголошених голосних звуків е та и тощо.

Привчати говорити чітко, у помірному темпі та регулювати темп мовлення, розвивати силу, висоту, тембр голосу для передачі різного інтонаційного забарвлення мовлення, залежно від ситуації спілкування, характеру персонажа чи партнера по спілкуванню. Почати ознайомлення із буквами як знаками передачі звуків на письмі. Сприяти ознайомленню з основними буквами за принципом частотності вживання відповідних звуків в усному мовленні, пропонуючи дітям не алфавітні, в звуковій їхній назви. Формувати початкові уміння звуко-буквеного аналізу складів і слів, злитого читання складів різної структури на основі аналітико-синтетичного способу: двобуквених закритих (голосний + приголосний) і відкритих (приголосний + голосний), трибуквених без збігу та із збігом приголосних. Поступово переходити до читання односкладових, двоскладових слів простої структури, ускладнюючи завдання для читання залежно від індивідуального темпу засвоєння способів читання дитиною (до пропонування для свідомого читання речень і коротких текстів).

Поради батькам:

Якомога більше спілкуватися з дітьми, розповідати їм і читати художню, пізнавальну літературу. Збагачувати досвід дітей позитивними враженнями під час прогулянок, екскурсій, цікавих спостережень у соціальному, культурному і природному довкіллі. При цьому враховувати пізнавальні інтереси й переваги своїх дітей. Детальніше зупинятися на об'єктах і явищах, які привабили дитячу увагу найбільше.

Розповідати дітям про себе (своє навчання, роботу, захоплення), про родичів (де живуть, ким працюють, ким доводяться дитині, які мають чесноти та інше) та людей, які оточують дитину за межами сім'ї. Частіше ділитися з дітьми спогадами про минуле, дитинство дорослих, улюблені ігри, друзів дитинства, цікаві чи складні життєві ситуації. Пропонувати дітям пограти в улюблені ігри рідних людей, почитати їхні улюблені книжки, переглянути улюблені фільми чи послухати дорогі пісні.

Попросити малюків описати власні ігри з друзями у дитсадку чи у дворі, знайти в них спільне із уподобаннями свого дитинства, разом з дітьми придумати нові варіанти старих ігор і забав.

Організовувати спеціальні мовленнєві ігри для розвитку різних сторін усного мовлення, можна – із залученням рідних, сусідів, друзів. Так, для збагачення словника різними частинами мови корисно пограти в «Зимові слова», «Солодкі слова», «Скляні (дерев'яні, металеві, пластмасові та ін.) слова», «Ввічливі слова», «Веселі/сумні слова», «Спортивні слова» тощо. Тут важливо дати правильну, чітку установку: «Давай згадаємо всі слова, які нагадують нам про...». Поуправляти дітей у вживанні дієслів буде цікаво в ігрових завданнях «Хто що вміє робити?», «Зміни слово» (утворення нових дієслів за

допомогою префіксів), а змагальна вправа «Хто назве більше?» стимулюватиме пошук іменників-назв частин предметів, прикметників, прислівників та інших частин мови.

У повсякденні корисно розширювати запас слів-узагальнень, проводячи ігрові вправи «Назви одним словом», «Магазин меблів (одягу, взуття, іграшок, продуктової, молочний, овочевий...)», «Що зайве?».

У спілкуванні з дітьми слідкувати, чи вірно вони узгоджують між собою слова у словосполученнях і реченнях, вчасно і коректно виправляти помилки та включати дітей у створювані дорослим ситуації спілкування, де треба застосувати ці уміння. Наприклад, поставити відповідне питання (скільки вікон у нашій квартирі? у якій сукні підеш на день народження?) або запропонувати гру («Пограємо-порахуємо» на узгодження іменників з числівниками, «Хто який?» на узгодження прикметників із займенниками чи іменниками). Можна створювати й провокаційні ситуації мовлення, у яких пропонуються зразки неправильного зв'язку слів у висловлюваннях і які слід виправити («я мчу з гора без лижах» – «я мчу з гори на лижах»).

Звертати увагу дітей на багатозначність слів. У певних ситуаціях не втрачати можливість подумати разом над добором іншого слова замість сказаного, визначенням протилежності у дії чи якості, навести приклад різних значень однакових за звучанням слів. Тут стануть в нагоді й ігри «Скажи інакше», «Дружні слова», «Скажи навпаки», «Слова-близнюки».

Залежно від конкретної ситуації задовольнятися лаконічними висловлюваннями дітей або спонукати їх до побудови більш розгорнутих реплік. Щоб привчити говорити поширеними реченнями, варто подавати власні зразки такого мовлення і залучати дітей до гри. Наприклад, у грі «Мовчун і балакун» один гравець задає основу речення, а інший чи інші по черзі доповнюють її по слову наскільки це можливо: «Стоїть хата. – На березі стоїть хата. – На березі річки стоїть хата. – На мальовничому березі річки стоїть хата. – На мальовничому березі річки стоїть біла хата і т.д.».

Не менш цікаві ігри можна запропонувати із словотвору від заданого слова. Зокрема: побудувати ланцюжок слів від слова «вчити» (вчитель, учень, навчання, вчений тощо); утворити назви помешкань від назви тварини (корова – корівник, свиня – свинарник, курка – курник, вівця – вівчарня та ін.).

З метою відпрацювання чіткої звуковимови корисно розучувати з дітьми чистомовки і скоромовки. Якщо у 5-річних дітей спостерігаються вади звуковимови, слід звернутися за допомогою до фахівця-логопеда й виконувати всі рекомендовані ним артикуляційні, фонематичні вправи для постановки звуків, навчання їх диференціації. Корисно разом з дітьми «маніпулювати» звуками, складами, наголосами у словах, переставляючи їх. Ігри типу «Так і не так»

наочно продемонструють дітям значення порядку звуків, складів і місця наголосу у словах .

Започаткувати й надалі підтримувати сімейну традицію щоденних бесід про прожитий день з обговоренням вражень, поточних проблем, досягнень, плануванням спільних заходів для дорослих членів родини і дітей. Спонукаючи дітей не лише до відповідей на поставлені дорослим питання, а й до самостійної їх постановки.

Привчати дітей бути ввічливими у розмові, бесідах з дорослими і дітьми. Подавати приклад того, як треба вести діалог за столом, у гостях чи при гостях, по телефону. Практикувати ненав'язливий аналіз поточного діалогу за допомогою питань «Чи уважно ти мене слухав?», «Що тобі незрозуміло? », «Які у тебе є питання до мене?» та ін.

Використовувати можливості сім'ї для залучення дітей до складання зв'язних розповідей: описування іграшки або страви, які сподобалися в гостях; описування уявних речей (автомобіля майбутнього, фасонів бальних суконь для Попелюшки, кімнати Незнайка і Знайка); розповідання за серіями сімейних фотографій (про новорічне свято у дитсадку, літній відпочинок) або картинок із дитячих коміксів; переказ літературного твору з власними імпровізаціями за слайдами діафільму, ілюстраціями у книзі; складання розповідей-суджень, міркувань, пояснень після перегляду вистав, телепрограм, поїздок., спілкування з дорослими і дітьми під час відпустки, перебування у лікарні тощо. Ділитися з дітьми своїми враженнями, висновками, ставленнями щодо прочитаного, побаченого, пережитого.

Читати дітям твори дитячої художньої літератури і дитячі журнали.

Цікавитися новинками книжкового ринку та періодики для дошкільників, залучати дітей до їх вибору і придбання. Опікуватися домашньою бібліотекою, доручати дітям догляд за книжками, наведення порядку на полицях.

Показники мовленнєвого розвитку:

- володіє правильною звуковимовою;
- регулює дихання і темп у процесі мовлення;
- володіє силою, висотою, тембром голосу;
- розуміє значення мовлення для людини;
- використовує мову в різних цілях;
- ефективно спілкується рідною мовою;
- розрізняє рідну й чужу мови; виявляє інтерес до них;
- має збалансований словниковий запас з кожної сфери життєдіяльності;
- розмовляє грамотно, вживає прості й складні речення;
- веде діалог невимушено, підтримує розмову на запропоновану тему;
- дотримується мовленнєвого етикету у спілкуванні;
- самостійно складає монологічні висловлювання різних типів;
- отримує задоволення від читання (дорослим та власного);

- вільно переказує знайомі літературні твори, зміст побаченого, розповідає напам'ять невеликі віршовані твори, складає і відгадує загадки;
- має уявлення про речення, слово, склад, звук і букву як одиниці мовлення, вичленовує їх із мовленнєвого потоку;
- володіє елементарними навичками роботи із схемами речення, складовими і звуковими схемами слів;
- має навички звукового аналізу простих слів;
- цікавиться читанням, робить спроби читати;
- правильно сидить за столом, тримає олівець і ручку;
- орієнтується на сторінці книжки, альбому, зошита, в межах клітинки та ліній у зошитах з лінованою основою;
- координує рухи очей і кисті руки та впевнено рухається по площині, вздовж рядка при виконанні графічних завдань.

ХУДОЖНЬО– ЕСТЕТИЧНИЙ РОЗВИТОК

Художньо-естетичний розвиток дитини забезпечується в образотворчій, музичній та театралізованій діяльності.

Освітні завдання, поради батькам:

- розвивати у дітей естетичне сприйняття, вміння помічати красу у навколишньому середовищі, закладати основи художнього смаку. Виховувати звичку вносити елементи краси в побут, природу, стосунки з однолітками, дорослими .
- Якомога більше спілкуватися з дітьми, розповідати їм і читати художню, пізнавальну літературу. Збагачувати досвід дітей позитивними враженнями під час прогулянок, екскурсій, цікавих спостережень у соціальному, культурному і природному довіллі. При цьому враховувати пізнавальні інтереси й переваги своїх дітей.
- знайомити дітей з різними видами та жанрами образотворчого мистецтва: живописом (пейзаж, портрет, натюрморт, казковий, побутовий, анімалістичний), графікою, скульптурою та декоративно-прикладним мистецтвом. Розвивати здатність сприймати мистецькі твори, виявляти емоційне ставлення до зображеного;
- розвивати здібності до образотворчої діяльності (почуття кольору, форми, композиції);
- вчити використовувати колір, форму, лінії, штрихи, пропорції, композицію, різні матеріали (олівці, фарби, фломастери, воскові олівці, свічки, природний матеріал, глину, пластилін, тісто, папір, картон) та нетрадиційні техніки (штампування, малювання пальчиком, долоньками, крапками, фактурного малювання, обривання об'ємної аплікації, оригамі та ін.) як засоби створення виразного художнього образу;

- вчити створювати складні художні образи, багатофігурні сюжетні композиції, розміщуючи предмети ближче та далі, самостійно знаходити прийоми зображення при інтеграції різних видів образотворчої діяльності;
- сприяти самостійному оволодінню дітьми технічними навичками, умінню добирати художні засоби в залежності від характеру образу, що створюється, та для здійснення свого задуму;
- спонукати дітей до експериментування з фарбами, різними художніми матеріалами;
- створити розвивальне середовище для самостійної художньої діяльності, що забезпечує самовираження дитини у мистецтві;
- спонукати до творчості, використовуючи ігрові методи та прийоми (ігрові ситуації, розповіді-малювання з елементами казки, ігри-забави, ігри-етюди, ігри-перевтілювання).

ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

Освітні завдання:

- створювати умови для вільної самостійної ігрової діяльності дітей;
- використовувати різні види ігор, навчати розрізняти їх за змістом, характерними особливостями;
- стимулювати і заохочувати прагнення дітей відображати своє ставлення до дійсності в грі;
- створювати передумови розвитку сюжетно-рольової гри;
- допомагати дітям опановувати способами рольової поведінки: встановлювати множинні зв'язки ролей, легко переходити від однієї ролі до іншої і т. п.;
- граючи з дитиною, активізувати її уяву і стимулювати творчість шляхом включення в один сюжет реальних і вигаданих персонажів;
- спонукати дітей до ігор-фантазій, в процесі яких вони можуть «діяти» лише у мовному плані, зі схваленням ставитися до включення в сюжет гри;
- сприяти виникненню в грі дружніх, партнерських відносин та ігрових об'єднань за інтересами.

Поради батькам:

- купуйте ті ігри та іграшки, які є педагогічно цінними у даному віці, пам'ятайте про негативний вплив окремих видів іграшок на психіку і розвиток дітей;
- виготовляйте власноручно разом з дітьми ігри та іграшки, пропонуйте їх для ігор дітям, грайтеся разом з ними;
- цікавтеся досвідом інших батьків щодо виготовлення іграшок власними руками, використовуйте в цей досвід в сімейному колі;
- спонукайте самостійність дитини у виборі ігор та іграшок;

- читайте та обговорюйте сюжети казок, характери героїв, навчайте дітей творчо відображати реальні життєві та казкові ситуації;
- влаштовуйте вдома театральні вистави за змістом прочитаного, баченого або вигаданого сюжету.

Ваша дитина цього року йде до школи. Для неї цей перехід – важкий та відповідальний період. Змінюється соціальна роль, коло спілкування, провідна діяльність з'являються нові обов'язки.

Успішність проходження цього періоду в певній мірі залежить від рівня готовності дитини до навчання в школі, а саме психологічної, інтелектуальної та фізичної готовності. В свою чергу психологічна готовність має три компонента – мотиваційний, емоційно-вольовий, комунікативний.

Як визначити, чи готова дитина до навчання в школі? І якщо в неї не зовсім сформувалась ця готовність, то як їй допомогти підготуватись до навчання в школі? Ці питання турбують майже всіх батьків, адже всі батьки бажають, щоб їх діти ходили до школи із задоволенням.

По-перше, розглянемо психологічну готовність:

1. Мотиваційний компонент, тобто наявність бажання вчитися, позитивне ставлення до школи.

Запитайте дитину, чому вона хоче йти до школи? Якщо вона відповість, що для того, щоб вивчити нове – мотиваційний компонент розвинутий достатньо, а якщо скаже, що йде для того, щоб пограти з іншими дітьми, або зовсім не хоче йти до школи – мотиваційна готовність ще не сформувалась. Кращий засіб допомогти дитині, в цьому випадку, це надати їй можливість отримати досвід навчання. Це можна зробити за допомогою гуртків – малювання, танці, музика, спортивні секції тощо.

2. Емоційно-вольовий компонент, тобто вміння регулювати своєю поведінкою в залежності від ситуації, здатність виконувати інструкції дорослих.

Тут допоможуть вашій дитині різні ігри за правилами, від настільних до рухових. Від батьків також залежить розвиток самостійності, відповідальності, охайності. Ці якості допоможуть легше увійти в учбову діяльність. Тому все, що не складно робити дитині дома, вона повинна робити сама: запрявляти ліжко, прибирати іграшки тощо. Виконуючи домашні обов'язки, дитина розвиває свою вольову сферу, довільність дій, починає свідомо контролювати себе.

3. Комунікативний компонент – передбачає вміння спілкуватися та працювати в колективі. Це, перш за все, уважно слухати, не перебиваючи дорослого, не втручатися в розмову дорослих, бути люб'язним з товариш